

Emilia Kihl-Byczko

Spławie-Wodzisko, pow. Września

Informator Archeologiczny : badania 3, 135-136

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPŁAWIE-WODZISKO, pow. Września

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Emilia Kihl-Byosko.

Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon

badań. Omentarsysko i grodzisko z okresu

halsztackiego /kultura łużycka/.

W oszerwcu br WKZ w Poznaniu został powiadomiony o niszczeniu w trakcie wybierania żwiru, grobów ciałopalnych na terenie znanego od dawna omentarsyska w Spławiu-Wodzisku.

Pracami objęto południowy skraj tarasu nadwarciadńskiego, na którym usytuowane jest omentarsysko. Na powierzchni 300 m² odsłonięto 50 grobów ciałopalnych usytuowanych blisko siebie. Zdecydowaną większość stanowią pochówki bespopielnicowe - przepalone kości wraz z inwentarzem grobu /oprócz ceramiki/ wysypywano bezpośrednio do ziemi, obok ustawiano nieliczne naczynia. Wiele grobów ma obstawę kamienną, bądź rodzaj bruku. Prawie wszystkie są bardzo zniszczone, a to ze względu na niedużą głębokość ich załamania /20-30 cm/. Wśród spalonych kości znajdują się dość liczne przedmioty brązowe: bransolety, pierścionki, naszyjnik, brzytwa, szpile /także żelazne/. W kilku grobach znaleziono paciorki szklane, także zdobione /łącznie ponad 100 sztuk/. Do ciekawszych zabytków należy również grzechotki gliniane i pięcioboczny toporek kamienny.

Wstępna analiza materiału pozwala określić chronologię omentarsyska na okres Hallstatt C.

Z tegoż okresu pochodzi grodzisko usytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie omentarsyska, uważane dotąd za obiekt wczesnośredniowieczny. Materiał znajdujący na powierzchni i w rozsy-

piasku /grodzisko oszczędliwie zniszczone/, pozwala przypuszczać że mamy tu do czynienia raczej z obiektem żużlowym.

Badania powierzchniowe oraz relacja właściciela gruntu wskazują na to, że cmentarzysko jest bardzo rozległe. Liczbę grobów można szacować na kilkaset. Szczególnie interesujący jest problem wzajemnych powiązań mieszkańców grodu z ludnością pochowaną na cmentarzysku. W związku z tym należałoby podjąć także badania na grodzisku, nieoszczędliwie bowiem mamy do czynienia z kompleksami osadniczymi.

STARA WIEŚ, pow. Węgrów

patra okres nowofityny

STARGARD GUBIŃSKI

Konserwator Zabytków Archeol

Stanowisko 1

gicznych w Zielonej Górze

Badaniami kierował mgr Adam Kołodziejcki.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy
sezon badań. Osada ludności kultury żuż-
lowej z okresu Hallstätt D.

Prace ratunkowe prowadzone były w miejscu eksploatacji kruszywa. Odkryto szereg jam z niewielką ilością ceramiki i popielą. W jamach występowała spaleniźna. Jedna z jam posiadała regularny prostokątny kształt i obudowana była u góry kamieniami. Wewnątrz znaleziono zostało pojedyncze małe naczynie. Na uwagę zasługuje jama oszczędliwie uszkodzona, odkryta w profilu zwirowni w której znajdowały się ostate naczynia i kilka ułamków kości. Ceramika z tej jamy jest znacznie starsza, datowana być